

אסור להביט בעת שהמלך והמלכה מתייחדים וזהו סוד נפילת אפים והם מזדעזעים ואומרים

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ולעולמי עולמים (שע"ר).

קָלָא מִתְקַשֵּׁר עִמָּיה דְּכֹהֲנָא, וְהוּא אָתִיב לְגַבֵּייהוּ.

וְאָמַר תְּטַהֲרוּ ואז מכח הזכרת השם המפורש ביוה"כ נקשר קול רוחני

מלמעלה עם הכהן והוא עונה להם ואומר להם תטהרו (רמ"ק). **תְּטַהֲרוּ לָא**

אֲמַרִּין שְׂאָר פְּהֵינִי וְעַמָּא, בַּר פְּהֵנָא רַבָּא, פַּד אֲתִקְשֵׁר

בֵּיהּ תְּהוּא קָלָא ואת תיבת "תטהרו" לא היו עונים אותו שאר הכהנים והעם אלא

רק הכהן הגדול היה אומר לבדו בזמן שהיה נקשר בו אותו הקול הרוחני מלמעלה (רמ"ק).

תַּאנָּא, מִכּוּל חֲטָאֵתִיכֶם לְפָנֵי יְהוָה [קכד], **פִּיּוֹן דְּכֹתִיב**

מִכּוּל חֲטָאֵתִיכֶם, אֲמַאי לְפָנֵי יְהוָה ולמדנו שכתוב

מכל חטאתיכם לפני ה' וקשה שמכיון שכתוב מכל חטאתיכם משמע שהתכפר כל חטאותם

ומה בא לרבות שאמר לפני ה' תטהרו (רמ"ק). **אֵלָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְפָנֵי**

יְהוָה מִפְּשֵׁ אלא אומר רבי יצחק שהכוונה לפני ה' ממש דהיינו שישראל יקבלו את

הטהרה מהבינה שהיא לפני ז"א הנקרא הוי"ה (רמ"ק).

אור הרשב"י

הוא כלל גדול בתורה ובמעלת הצדיקים אשר הולכים לפני ה' וכו'. לכך ראוי לצדיקים מכל חטאותיכם לפני ה' תטהרו, דהיינו לטהר מחשבתו שיהא לפני ה' תמיד, שהוא כלל גדול וכאמור.

[קכד] וביאר הכתונת פסים על מש"כ מכל חטאותיכם לפני ה' תטהרו, שר"ל כי אצל שלומי אמוני ישראל נחשב זה לחטא כאשר אין המחשבה לפני ה', וכמו שכתב רמ"א סימן א': שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים טז, ח)

הלימוד היומי

דִּתְנִיא, מְרִישָׁא דִּירְחָא סְפָרִין פְּתִיחִין, וְדִינֵי דִינֵין

ולמדנו שמתחילת חודש תשרי שהוא ר"ה הספרים נפתחים והדיינים דנים

את הדיינים. **בְּכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּתֵי דִינֵין אַתְּמֶסְרִין,**

לְאַתְּפֶתְחָא בְּדִינָא, עַד הֵהוּא יוֹמָא דְאַקְרִי תִשְׁעָה

לִירְחָא ובכל יום ויום מעשרת ימי תשובה נמסר הכח לבתי דינים בכדי לפתוח ולדון

את הדין עד אותו היום שנקרא התשיעי לחודש כי בימים אלו הבינונים תלויים ועומדים ולפי

מה שמוספים לעשות תשובה או חטא נפתח דינם לטוב ולמוטב (רמ"ק). **בְּהֵהוּא**

יוֹמָא, סְלָקִין דִינֵין בְּלָהוּ לְמֵאֲרֵי דְדִינָא, וּמְתַקְנֵי

בְּפּוֹרְסֵיָא עֲלָאָה דְרַחֲמֵי, לְמַלְפָּא קְדִישָׁא ובאותו היום עולים כל

הדיינים לבעל הדין שהוא הבינה ומתקנים את הכסא הרחמים העליון למלך הקדוש שהוא

הבינה (מק"מ). **בְּהֵהוּא יוֹמָא בְּעָאן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְמַחְדֵי**

בְּחֶדְוֹתָא לְקַדְמוֹת מְאֲרִיהוֹן ובאותו היום צריכים עם ישראל שלמטה

להיות בשמחה לפני קונם, **וְדִזְמִין לְיוֹמָא אַחֲרָא, לְמִיתַב עֲלֵיהוּ**

בְּפּוֹרְסֵיָא קְדִישָׁא דְרַחֲמֵי, בְּפּוֹרְסֵיָא דְוֹתְרָנוֹתָא שהוא

מזומן ליום המחר שהוא יוה"כ לשבת עליהם בכסא קדוש של רחמים ובכסא הוותרנות

שהוא לפני משורת הדין (רמ"ק).

וְכֹל אֵינּוֹן סְפָרִין דְּפִתְיָחִין קָמִיָה, וְכִתְיָבִין קָמִיָה פֶּל

אֵינּוֹן חוֹבִין וכל אותם אלו הספרים הפתוחים לפניו שבהם כתוב כל אותם

העוונות, **הוּא מְזַבֵּי לֹזֵן, וּמְדַבֵּי לֹזֵן מִבְּלָהוּ** הוא מזכה אותם ומטהר

אותם מכל עוונותיהם, **הֵדָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ **מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם**

הלימוד היומי

לְפָנַי יְהוָה תִּטְהָרוּ. לְפָנַי יְהוָה מִמָּשׁ שֶׁהַכוּוֹנָה לְבִינָה שֶׁהִיא לְפָנַי ה' שהוא ז"א ממש, אֵינּוֹן דְּאִמְרִין קָרָא, עַד הָכָא אָמְרִין, וְלֹא יִתִּיר וְאוֹתָם הָאוֹמְרִים עִם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֵת הַפְּסוֹק מִכֹּל חֲטָאֵיכֶם לְפָנַי ה' עַד כֹּאן הֵם רְשָׁאִים לֹמֵר עִימוּ וְלֹא יוֹתֵר. וְלִית רִשׁוֹ לְאַחֲרָא דְלִימָא תִּטְהָרוּ וְאִין שׁוּם רְשׁוֹת לְאָדָם אַחַר לֹמֵר אֵת תִּיבַת תִּטְהָרוּ, אֲלֵא כִּהְנָא רַבָּא, דְּפָלַח פּוֹלְחָנָא, וְקָשֶׁר שְׁמָא קְדִישָׁא בְּפוּמִיהּ אֵלֵא רַק לְכֹהֵן הַגָּדוֹל בְּלַבְדוֹ שֶׁהוּא עוֹבֵד אֵת הָעֲבוּדָה שֶׁל יוה"כ וְהוּא קוֹשֵׁר אֵת הַשֵּׁם הַהוּי"ה הַקְּדוֹשׁ בְּפִיו, וְכֹד הָהוּה אֵת קְשֶׁר וּמִתְבָּרַךְ בְּפוּמִיהּ וְכֹאשֵׁר הִיָּה נִקְשֵׁר הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַהוּי"ה וּמִתְבָּרַךְ מְפִיו, הַהוּא קָלָא נְחִית וּבְטִשׁ בֵּיהּ, וְאַתְנַהֵיר מְלָה בְּפוּמִיהּ דְּכִהְנָא, וְאוֹמֵר תִּטְהָרוּ אִזּוֹ אוֹתוֹ הַקּוֹל הַרוּחָנִי הָעֲלִיּוֹן הִיָּה יוֹרֵד וּמִכָּה בּוֹ וּמֵאִיר אֵת הַמִּילָה בְּפִה שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל כֹּאשֵׁר הוּא אוֹמֵר תִּטְהָרוּ. פְּלַח פּוֹלְחָנָא, וּמִתְבָּרַכִּין כָּל אֵינּוֹן עֲלָאִין דְּאַשְׁתָּאֲרוּ וְאַח"כּ הִיָּה עוֹבֵד הַכֹּהֵן אֵת עֲבוּדָתוֹ וְעִי"ז הִיוּ מִתְבָּרְכִים כֹּל הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁנִּשְׁאָרוּ בְּלֹא שְׁפַע הַבְּרֻכּוֹת.

וּלְבַתֵּר אֲסַחֵי גּוֹפִיָּהּ, וְקִדֵּשׁ יְדוּי, לְאַעֲלָא בְּפוֹלְחָנָא אַחֲרָא קְדִישָׁא וְאַח"כּ הִיָּה רוּחָן הַכֹּהֵן אֵת גּוֹפּוֹ וּמִקְדֵּשׁ אֵת יְדוּי בְּכַדֵּי לְהִיכַנֵּס לְעֲבוּדָה אַחֲרַת קְדוּשָׁה שֶׁהִיא הַקְּטַרֵּת הַקְּטוּרֶת. עַד דִּיתְבָּוּוֹן לְמִיעֵל לְאַתֵּר אַחֲרָא עֲלָאָה, קְדִישָׁא מְפִלָּא עַד שִׁיתְכּוֹן לְהִיכַנֵּס לְמִקּוֹם אַחַר יוֹתֵר עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא קוֹדֵשׁ הַקּוֹדְשִׁים שֶׁהוּא קְדוֹשׁ מִהַכֹּל. תְּלַת שׁוּרִין סַחֲרִין לִיָּה, כִּהְנֵי אַחֲוִי, וְלִיּוֹאֵי, וּמְכַל שְׂאָר עֲמָא כְּלָהוּ וּשְׁלוֹשׁ שׁוּרוֹת הִיוּ מְסוּבְבִים אֵת הַכֹּהֵן, בְּשׁוּרָה הָרֵאשׁוֹנָה הִיוּ אַחֲוֵי הַכֹּהֲנִים וּבְשׁוּרָה הַשְּׁנִיָּה

היו הלויים ובשורה השלישית היו מכל שאר העם. (בַּרְכָּאן קַמִּיה) וְקָפִין יְרִין
 עֲלֶיהָ בְּצִלוֹתָא וְקִטְרָא דְדֶהָבָא וְקָפָא בְּרַגְלֶיהָ וכולם היו
 מברכים אותו לפניו וזוקפים את ידיהם למעלה ומתפללים עליו שיכנס בשלום ויצא בשלום
 מן הקודש והיה קשר של שלשלת זהב תלוי ברגלו שאם הוא ימות בקודש הקודשים אז
 יוציאו אותו ע"י השלשלת [קנח]. נָטִיל תִּלְתַּת פְּסִיעֵן, וְכִלְהוּ קַיִמִין
 בְּקַיִמֵיהוּ, וְלֹא נָטְלִין בְּתַרְיָה ואז הוא הלך שלוש פסיעות בהיכל והיה
 מכוון להעלות את המלכות בנה"י דו"א וכל אלו המלומים אותו היו עומדים במקומם ולא היו
 הולכים אחריו (שע"ר) (הָהָה אֶקְטִיר קְטוֹרֶת).

אור הרשב"י

שיסכים שיקשרו חבל לרגלו ואם יקרה
 חלילה כפי שקרה לקודמיו לא יאלץ השמש
 לבוא בעקבותיו ולסכן גם את נפשו, הורה
 רבינו למשרתו שיבוא עימו ויאחז בגלימתו,
 אחוז שרעפים פתח את השערים נכנס לבית
 הכנסת פתח את היכל הקודש והוציא את
 ספר התורה המיוחס להאר"י הקדוש קרא בו
 מה שקרא והכניסו להיכל, והודיע לשמש
 הרואה ומשתאה, פעלתי בייחודי שבית
 הכנסת הקדוש יוכל להיות פתוח לכל אדם,
 רץ השמש והודיע לרבני העיר על הנס
 שהתרחש, באו ואמרו לרבנו כי רצונם
 לכבדו בסעודה גדולה כפי שהכהן הגדול
 היה עורך משתה בצאתו בשלום מין הקודש
 אך רבינו סלדה נפשו מן הכבוד והפרסום
 והקדים לנסוע לירושלים לבית ידידו הגאון
 רבי יוסף שלוש זצ"ל.

[קנח] בוזהר הקדוש אמרו שהיו קושרים
 חבל לרגלו של הכהן הגדול לפני כניסתו
 לקודש הקודשים כדי שאם ימות בקודש
 פנימה ימשכוהו בחבל ויוציאוהו, חבל דומה
 נקשר לרגלו של רבינו הבאבא סאלי זצ"ל,
 ומעשה שהיה כך היה כאשר ביקר לראשונה
 בארץ הקודש והיה בצפת מצא שבית
 הכנסת של האר"י הקדוש נעול על מסגר ואין
 מתפללים בו, משום שכל הנכנס לתוכו מת
 בו במקום, מה עשה השתטח על קברו של
 האר"י זיע"א כשהוא מייחד ייחודים נשגבים
 טבל במקווה האר"י והורה שיביאו לפניו את
 שמש בית הכנסת עם מפתחותיו, השמש
 נרתע והודיע שמצווה מרבני העיר שלא
 למסור את המפתחות לאיש כי פיקוח נפש
 הוא, ציווה עליו רבינו במפגיע שימסור לו
 את המפתחות והשמש נאות בתנאי אחד

הלימוד היומי